

Participar-hi

Hom recomana que en les designacions de lloc, davant els articles definits, s'usi principalment la preposició *a* —i no la preposició *en*—, d'acord amb la llengua parlada. Resulta certament soprenent que frases tan usuals com *Ho vam desar a l'armari* o *A la plaça fan ballades*, esdevinguin, en la llengua escrita, perquè hom té en compte d'altres models, *Ho vam desar en l'armari* i *En la plaça fan ballades*. Però aquesta recomanació no té, ni de bon tros, un caràcter absolut, car es refereix, especialment, a les designacions de lloc pròpiament dites, físiques o geogràfiques. El concepte de designació de lloc no té, és fàcil de veure, uns límits ben precisos i així es comprèn molt bé que la normativa quant a l'ús d'aquestes preposicions —*a* i *en*— sigui molt flexible en aquest cas. Però en una oració com *En les seves paraules hi havia una punta d'amargor*, en què ja no tenim pròpiament una designació de lloc, sembla evident que la preposició que hi escau és precisament la preposició *en*.

Convé, per tant, com hem dit, de no fer de la recomanació a què ens hem referit una norma d'observació estricta. Però encara convé més de tenir en compte que en molts casos, introduint aquestes designacions de, en un sentit ampli, es poden considerar de lloc. L'ús de la preposició no ve determinat

pel mot següent, és a dir, per l'article o el demostratiu amb què s'inicia aquesta designació, sinó que és regit per un verb: hi ha molts verbs de règim directe —és a dir, que no demanen cap preposició— però també n'hi ha un bon nombre que regeixen una preposició determinada. Ara: saber quina és la preposició que pot regir cada verb no ho ensenyen sinó la pràctica de l'idioma o la consulta del diccionari. Tothom diu, però, per exemple, *S'absté de venir*, *Contribueix a les despeses*. *S'afanyen en la seva feina*, sense que la tria de la preposició origini cap vacil·lació.

Hi ha certs verbs, però, que sí que són objecte de freqüents dubtes i vacil·lacions. Ho observem, per exemple, en el cas del verb *participar*, en el qual regeix la preposició *en*. Llegim sovint, en efecte, «participa a la reunió», «Han participat a l'organització»... Hom diria que l'elecció de la preposició ha estat determinada, en aquestes frases, pel mot següent (un article definit). És el que cal no fer. Que el verb *participar* demana quan té aquest significat, una preposició, és sabut per tothom, car ningú no construiria les frases indicades sense. El que cal fer, aleshores, és prescindir del mot amb què s'inicia el complement i consultar al diccionari el règim del verb.

Albert Jané